

ventionsreglerne i meget vidt omfang er foretaget sådanne afvejninger, som disse principper tilsigter.

Principperne vil således hovedsageligt have deres selvstændige betydning som miljøindfaldsvinkler i forbindelse med overvejelser om generel regulering (fastsættelse af regler, udarbejdelse af vejledninger o.lign.) på områder, som ikke er konventionsbestemte.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke tilsigter at være udtømmende i forhold til de afvejninger, der skal foretages på miljøområdet – hvadenten de foregår i nationalt eller i internationalt regi. Således indgår også f.eks. økonomiske hensyn, tekniske hensyn, sikkerhedsmæssige hensyn, væsentligheds- og proportionalitetsvurderinger i disse afvejninger.

Det bemærkes videre, at det ikke er hensigten med § 3 at tilsidesætte princippet om ensartede krav til skibe på baggrund af internationale vedtagelser og der kan således ikke med henvisning til bestemmelsen fastsættes ensidige regler for danske skibe.

De nævnte principper er inden for de sidste par år sat ind i forskellige havforureningskonventioner, eksempelvis i Helsingforskonventionen og Paris/Oslo-konventionen, og det findes derfor hensigtsmæssigt, at de også afspejles i en ny og moderniseret havmiljølov.

Til § 4

Bestemmelsen definerer en række begreber, der anvendes i loven. Definitionerne svarer til gældende lov, idet der dog er tilføjet en definition af »afbrænding«.

Begrebet »udtømning« relaterer til sig den »normale drift« af skibe og platforme. Her tænkes bl.a. på stoffer eller materialer, der enten er nødvendige for skibets drift, eller som tages ombord som sædvanlig last.

Med hensyn til definitionen af begrebet »dumpning« bemærkes, at »bortskaffelse i havet« omfatter bortskaffelse såvel på havbunden som under havbunden. Det bemærkes tillige, at udskylning af sand, grus o.lign., som sker ved lovlig optagelse af sømaterialer i henhold til råstofloven og flytning af klippestykker, store sten el.lign. i forbindelse med anlægsarbejder på havbunden, ikke betragtes som dumpning i nærværende lovs forstand.

Stk. 3 angiver specifikt en række aktiviteter, der i lovens forstand ikke betragtes som »udtømning« eller »dumpning«. Det gælder således eksempelvis opfyldning af havområder med henblik på anlæg af kunstige øer på søterritoriet eller bygning af diger, idet der naturligvis ikke i denne sammenhæng må ske en skjult affaldsbortskaffelse.

Det gælder endvidere udledning af skadelige stoffer, der stammer direkte fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster. Sidstnævnte udledninger er særskilt reguleret i kapitel 10.

Spørgsmålet om, hvorledes der skal forholdes med anlæg til brug i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden under havbunden samt rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne råstoffer, jf. § 1 i lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg, herunder om hvorvidt disse kan efterlades på stedet ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse m.v. henhører under Energiministeriet og reguleres bl.a. ved lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund og den i medfør heraf etablerede praksis. Bestemmelsen i stk. 3, nr. 3, indebærer derfor, at sådanne anlæg alene omfattes af dumpningsbestemmelsen, såfremt det beslutes, at disse anlæg skal fjernes. Energiministeriet vil i forbindelse med administrationen af disse bestemmelser bl.a. lægge gældende international ret på området til grund. Sager om vindkraftanlæg på søterritoriet henhører også under Energiministeriet. Energiministeren har efter lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. en adgang til at fastsætte regler om vindkraftanlæg og tilhørende ledningsanlæg, der etableres på søterritoriet. Spørgsmålet om bortfjernelse af vindkraftanlæg, disses fundamenter og tilhørende ledningsanlæg vil således kunne reguleres i medfør af denne bemyndigelse. Såfremt der på et tidspunkt skulle opstå spørgsmål om bortfjernelse af vindkraftanlæg, fundamenter og ledningsanlæg uden for søterritoriet må disse som udgangspunkt løses særskilt.

Til § 5

I denne bestemmelse defineres »Østersøområdet« og »Nordsøområdet«. Definitionen af »Østersøområdet« svarer til gældende lov, idet dog positionsangivelsen, som ved en trykfejl var forkert angivet i konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøen (Helsingforskonventionen) er rettet. Definitionen af »Nordsøområdet« er ny og indsættes i loven, fordi MARPOL-konventionen har defineret »Nordsøområdet« som særligt havområde, jf. nærmere bemærkningerne til § 7.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til § 5 i gældende lov og definerer udtrykket »nærmeste kyst« på baggrund af MARPOL-konventionen. Udtrykket er bl.a. anvendt i forslaget § 20. Det er som hovedregel basislinien, er anses for »nærmeste kyst«, men et område ved